

[Hartvig Frisch.]

ring og ogsaa rettet mod den Regeringschef, som jeg højagter, og jeg vil da gerne sige: Der er hos den Mand, der leder Danmarks Politik ogsaa i disse trange Tider, den Egenskab, som vi skal vide at værdsætte, som vi skal tænke lidt over, den Egenskab, der hedder Ro. Under de Vanskeligheder, der er for os som et demokratisk Land, der ønsker at styre paa den Vis, vi er vant til: at tale os til Rette om Tingene, kan det ikke være noget Ideal, at vi nu paa een Gang skulde kvittere vor Ret til det, vi føler som vor selvfølgelige Danskhed: at vi taler om Tingene.

Vi ved alle sammen, hvor svært det har kunnet være at bøje Viljer sammen; det hænger sammen med noget af det, vi kalder vor Frihed, vor Frihed til at ytre sig, som nu det ærede Medlem Hr. Kristen Amby gjorde, tilhørende et Parti, der er repræsenteret i Regeringen, men benyttende sig af sin frie danske Ret til at ytre sig paa Trods af Partiet, paa Trods af Samlingsregeringen. Denne gamle danske Ret — det skal vides — kan ikke respekteres, uden at det maa forstaaes, at skal der komme noget værdifuldt ud af det, vi gør ved at bøje Viljer sammen, saa maa det være ved Ro, ved den Beherskelse, der ligger i at faa Viljer bøjet sammen, selv om de strider i mange Retninger.

Ogsaa Samlingsregeringen har haft store Vanskeligheder, hvem skal lægge Skjul herpaa? vi kender dog alle hinanden i denne Sal, vi har i Aarevis været sammen her om at kæmpe paa den Maade, som dansk Politik har formet sig paa. Hvem er da blind for, hvor store disse Vanskeligheder maa være? Hvor langt lettere var det ikke at lade sig gribe af Stemningerne, saaledes som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby gjorde, kaste Tingene fra sig og bryde ud i lidenskabelige Udbrud! Og hvad saa med vort Land? Her kræves Ro over de Afgørelser, der træffes.

Jeg finder, det er et ilde valgt Tidspunkt for denne Tale. Paa det Tidspunkt, da denne Rigsdag, der blev stillet over for Forslag, som var udarbejdet af Samlingsregeringen, udøvede sin gamle danske Ret til fri Kritik, men alligevel følte Nødvendigheden af i dette Øjeblik at komme til Resultater, der kunde være gavnlige for vort Land og vort

Folk, i det Øjeblik, hvor denne Gerning er sket, lad den saa være kritiseret, men hvor det i hvert Fald er et Faktum, at disse Forslag nu er gennemført i dette Ting, og jeg tør vel dermed sige: vil være gennemført i denne Rigsdag — i dette Øjeblik, siger jeg, bør man ikke komme her og over for denne Regering og denne Gerning, som her er øvet, rejse Anklage paa den Maade, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby gør, og derved nedbryde det, som netop er Livskraften i vort Folk: at vi føler, vi staar sammen, vi slutter Kæde, vi giver Haand i Haand, og vi staar fast.

Det har været et strengt Dagsarbejde i Dag; der har været Timer, hvor det saa ud til at skulle gaa i Stykker, men Arbejdet blev gjort, og jeg synes, det blev gjort i en Aand, der svarer til noget af det, som vi har et ældgammelt Udtryk for her i Danmark. Der staar paa vor Dør derude: Med Lov skal Land bygges. Dette Ord staar som et af de første Ord i Fortalen til den ældgamle Lov for Jylland, som blev givet paa Vordingborg Ting, og der findes i denne Fortale et Ord om Loven, der lyder saaledes: Loven skal ej være gjort eller skreven efter een Mands synderlige Vilje, men efter alle Mænds Tarv, som i Landet bor.

Dette er dansk Tale. Det er den Maade, hvorpaa vi har givet Lov her i Danmark i den Tid, vi har haft en fri Forfatning, og det er den Maade, hvorpaa vi ønsker at give Lov. Den Gerning, der er gjort i Dag, og hvor Viljerne har føjet sig sammen, har været en Gerning i den Aand, og naar vi nu slutter vore Debatter i Dag, skal det ikke være alene med det Ugleskrig, der lød her, men der skal ogsaa være et Udtryk for, at det, der er sket i Dag, er en Gerning, hvor vi, der staar i denne Samling, har vist, at vi agter over for vort Folk at gøre vort yderste for over for de Vanskeligheder, der er, at bære Landet saa godt igennem, som det kan lade sig gøre.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbo): Da jeg forleden læste i Bladene, at det ærede Medlem Hr. Kristen Amby havde udtalt her i Salen, hvor jeg ikke paa det paagældende Tidspunkt var til Stede: Giv mig Handelsministerens Bemyndigelse, saa skal jeg i Løbet af 3 Dage faa nedsat Mælkepriserne, sagde jeg til mig